

Čís. 1765.

V tom, že likvidující výrobní a hospodářské společenstvo rozděluje likvidační přebytky, nelze spatřovati nebezpečí ve smyslu § 379, odstavec druhý ex. ř.

(Rozh. ze dne 6. července 1922, R I 784/22.)

Žádost za povolení prozatimního opatření k zajištění peněžitě pohledávky odůvodňoval navrhovatel tím, že odpůrce (konsumní družstvo) rozděluje likvidační přebytky. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud jej zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předpokladem pro povolení prozatimního opatření jest dle § 379 odstavec druhý ex. ř., že dlužník se chová takovým způsobem, že jest pravděpodobno, že dobytí pohledávky věřitelovy bude zmařeno, ne alespoň značně ztíženo, že jde tedy o úmyslné chování dlužníka, směřující k ohrožení věřitele. Toto chování pohledávky věřitelovy musí býti osvědčeno již v návrhu samém. Navrhovatel uvedl sice ve svém návrhu, že povinný konsumní spolek započne dne 22. května 1922 s rozdělením likvidačních přebytků, takže jest obava, že se na uznanou pohledávku věřitelky nedostane. Než v tomto rozdělení nelze shledati chování, úmyslně ohrožující pohledávku navrhovatelky. Jeť nesporno, že konsumní spolek je společenstvem dle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., že likvidaci jest dle tohoto zákona provésti a že nutno dle § 48 čís. 1 cit. zák. především věřitele společenstva dle splatnosti jejich pohledávek uspokojiti a potřebné sumy k úhradě ještě nesplatných pohledávek zadržeti a teprve přebytků ku splacení podílů společenstevních použiti. Nebyla tedy navrhující firma tímto vyhlášeným rozdělením nikterak ohrožena a že by vydobyť jejich pohledávky jiné nebezpečí hrozilo, ani netvrdila.

Čís. 1766.

Zařídil-li kavárník (podnikatel baru) zvláštní šatnu pro svrčky návštěvníků svého podniku, ručí za šatstvo, tam hosty uložené, byť bylo tam uloženo číšníkem a v době, kdy šatna byla bez dohledu.

(Rozh. ze dne 6. července 1922, Rv II 150/22.)

Při vstupu žalobce do baru žalovaného byl mu jedním ze zaměstnanců odebrán zimník a pověšen v šatně, kdež se ztratil. Žalobě o vrácení zimníku nebo zaplacení jeho ceny bylo vyhověno soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Správným jest náhled dovolání, že kavárník ručí pouze za věci, které mu v uschování byly odevzdány, a nikoli za věci, které hosté sami věši